

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY XIII - SEGONA EPOCA

JULIOL - AGOST DE 1931 :: N.º 72

SUMARI:

TEXT: Vida excursionista. — Consideracions sobre l'excursionisme muntanyenc, per *A. Fabra i Bofill*. — Visions i records, per *Jaume Torras*. — En J. Soler i Palet i l'Arqueologia, per *R. de la Galera*. — Les nostres escalades: El gegant de les Fogaroses, per *Jaume Griera*. — Acampant sota els cims pirenenics, per *A. Almirall*. — El Saló local de Fotografia. — Crònica. — Fulla d'Excursions.

GRAVATS: L'acampada establerta a la Mata per nostres consocis, amb molíu de la XI Diada de Germanor, clíxé *J. Roig*. — L'escenari natural de la Mata durant la representació de «Fal·leres excursionistes», en la Diada de Germanor, clíxé *Ribas*. — Alta vall de camp Cardós, clíxé *Closa*. — El Gegant de les Fogaroses, clíxé *Aligüé*.

REPRESENTACIONS

M. Fainé Castellà

Màquines d'escriure **ROYAL**. - Caixes de cabals **A. PADRÓS, S. A.**
Calculadores **MONTROL**. - MOBLES D'ACER PER DESPATX.

TELÉFON, 331

Carretera de Matadepera, 113

Terrassa

Pintura General

Decoració

F. Duch

Pintura "DUCCO" per automòbils i mobles

— RAVAL, 32

ESTERERIA I
PERSIANES

Antoni Rovira

(Casa fundada en 1770)

Font-vella, 14

TERRASSA

Consocis!

Efectueu les vostres
compres en les ca-
ses anunciades en
el present "ARXIV".

Casa Martorell

Antiga Casa **CARDALLAC**

Perfumeria Nacional i Estrangera
Plateria

Bisuteria

Paraigües

Ombrel·les

Objectes propis per a Regal

Font-vella, 59 - TERRASSA

Reparacions i instal·lacions
electro-mecàniques

TELÉFON: 104

Despatx:
Pantan, 95

Taller:
Pantan, 104

A. BUSQUÈ

Electrificació de telers per gèneres de punt
Electrificació de màquines per aprestos, ascen-
sors, munta-càrregues i tota mena d'especialitats

≈ TERRASSA ≈

LES ESGLESIES ROMANIQUESES DE TERRASSA

Monografia escrita en cinc llengües, amb 60 gravats.
Preu especial pels socis de les entitats editores, «Centre Excursionista» i «Club Pirenenc», dues pessetes

SANT SALVADOR DE LES ESPASES

per J. SOLA, SCH. P. - (Quatre pessetes, preu especial pels socis del «Centre Excursionista».)

Joieria - Bisuteria - Optica

VIDUA DE

J. BALADA

Suc. de PERE CULELL

Font-vella, 19

Palla, 2

Casa FARRÁS

Música - Pianos

Fonògrafs i Discs

Radio ATWATER-KENT

Pianos de lloguer

J. Jover, 18 (Gavatxons)

Gran Gorristeria «ESPORT»

PILAR MONTAÑA

Especialitat a la mida
i dols amb promptitut

Rasa, 11

TERRASSA

Tintoreria VDA. CASTELLÓ

Rentats al sec, Tenyits, Planxats al vapor a diari. -
Colors sòlids a la mostra. - Negres per a dols,
a les 10 hores. - Secció especial de destacats.

Nord, 25. - Telèf. 334.

Sucursals: R. Egara i Rutlla, 40

Gevaert

Plaques diapositives
Vittachrom

dónen imatges:

Sèpia
Taronja
Roig
Violat
Blau

directament per revelat.

**La millor placa per la
Diapositiu
estereoscòpics**

INDUSTRIA FOTOQUIMICA NACIONAL S. A.

Mallorca, 480

BARCELONA

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY XIII

Segona època

JULIOL - AGOST 1931

NÚM. 72

VIDA EXCURSIONISTA

EN la vida del nostre Centre, es produeix un fet natural remarcable: bona part de les excursions més importants que els nostres consocis realitzen, no és possible inserir-les en les nostres fulles anunciadores d'excursions anomenades oficials. Un lleuger anàlisi, evidència la impossibilitat d'evitar-ho. El cas és que a l'hora de compondre la fulla, aquelles excursions encara s'han de forjar.

El nostre agrupament té un percentatge bastant crescut de gent que fan vida excursionista activa. Ni cal dir que això fa que siguin moltes i variades les sortides que es porten a cap; elles són una munió de treballs parcials que, efectuant-los, es robusteix l'obra de conjunt.

El soci no en té prou amb donar una ullada a la fulla d'excursions; ha de conèixer al nostre estatge, on trobarà gent franca i ardida per emprendre tota mena d'excursions, per intríncaes i especials que siguin. És inevitable que aquestes excursions visquin en un pla íntim, que deixin de cuinar-se en un forn apart i que sols les saboregin els que llur assiduitat, temperament i compenetració els en fa mereixedors.

La pràctica ha ensenyat als nostres excursionistes, que ajuntant-se amb llurs consemblants, realitzen un treball més positiu i profitós. Aquests, però, també senten la necessitat de conviure

excursionísticament amb tots, i, llur dinàmica activitat, els dóna temps per a concórrer també a lesexcursions populars i nodrides.

* * *

Quan tots plegats ens ajuntem germanívolament en plena Natura com l'altre dia a la Mata, per damunt del caire festiu i esplaiaadís de la Diada, hom descobreix el treball de l'obra que paulatinament va estructurant-se, gràcies a l'esforç i voluntat de tots.

Endavant sempre, amics.

Consideracions sobre l'excursionisme muntanyenc

«Benaurada solitud dels cimals assolellats...»

R. Wagner.

Han, encara, dissortadament, bon nombre de profans de l'excursionisme, especialment de l'excursionisme muntanyenc,—pel qual nosaltres, sigui'ns permès de dir-ho, sentim la màxima passió i afecte—que quan senten la narració d'una ascensió, d'una escalada, o assisteixen a la projecció fotogràfica d'escenes preses en aquells llocs elevats de la natura, mostren un cert escepticisme i incredulitat, alhora que no comprenen com essent l'home un ésser sociable, tan fràgil i sensible, es deixa seduir per les valls i cims, els colls i serralades, les crestes i les geleres. D'altres, en canvi, comprensius amb les nostres dèries, no capeixen com, d'entre aquests, n'hi han que prefereixen fer les sortides a muntanya en nombre reduidíssim, a les sortides nombroses, propícies al bullici i que fan que el gaudi intern de l'excursionista sia gairebé nul.

Els primers, aquells que es desentenent de què l'amor a la muntanya sigui un ideal o una passió noble, sentida tan sols per determinades persones, cal que deixin de banda tots els tòpics amb que acostumen a combatre'ns. Per ells, la nostra dèria no té altra finalitat que la de poder vanagloriar-nos d'haver ascendit a aquells llocs on pocs arriben o de poder fer allò que la majoria no pot fer. Sovintment pregunten si la visió dels grans panorames muntanyencs, rescabalen a l'excursionista les penalitats de les llargues jornades i el perill que corren aventurant-se per certs llocs. Aquests, han d'adonar-se, però, que començant per mancar-los el sentit de la natura, jamai podran capir les sensacions i emocions que aquella produeix en l'esperit dels seus enamo-

rats. Cal que es donin compte que l'excursionisme muntanyenc, és un magnífic mitjà de desenrotllament del nostre cos i del nostre esperit, per medi d'un treball noble, embolcallat per l'aire pur de les altituds, el qual produeix una fadiga sana i omplena de joia el nostre cor. Que els perills als quals l'excursionista està exposat, no són res més que una formidable deu d'educació i purificació, on aquell pot exercitar les seves forces físiques i morals i que lluny de fomentar la vanitat, provoquen la confiança en sí mateix, alhora que, davant de la sublimitat i grandesa d'aquella natura muntanyenca, l'excursionista aprèn a sentir-se humil i ben poqueta cosa. Que l'esforç que s'ha de fer per assolir aquelles alçàries, queda a bastament compensat per les innombrables emocions i sensacions que experimenta la nostra ànima, al poder admirar, d'aprop, totes aquelles belleses que la natura pròdigament ens ofrena, la contemplació de les quals, l'aixeca vers el Creador de tantes meravelles. «Més d'un home que ha oblidat a Déu en el pla, s'ha recordat d'ell en trobar-se a muntanya», digué Ferrini.

Els que creuen uns romàntics o uns misantrops arravatats, als excursionistes amants d'anar a muntanya en nombre mínim, indispensable, hem de dir-los que, evidentment, el nostre amor a la muntanya, té quelcom de misantrop, puix que, en la solitud, és quan sentim més intensament, la passió per les valls i cims i l'enamorament dels grans horitzons. Sabem prou bé que la misantropia és una malura social, però també tothom sap, que aquell excursionista és un ésser sociable i espiritualment sà. Van equivocats, al nostre modest entendre, aquells excursionistes que pretenen i es creuen, realment, que quants més s'és en una excursió muntanyenca, més bella i agradable aquella resulta. La naturalesa és un llibre sapientíssim on l'excursionista té molt a aprendre-hi i, per tant, cal que el coneixement de la part més sublim i formidable de la Creació, es faci en agrupaments reduïts, per no dir en completa solitud, forma bon xic temerària, tractant-se d'alta muntanya.

La tesi, doncs, de les colles nombroses, en aquesta branca de l'excursionisme, sostinguda per certs individus, que la majoria de les vegades ni coneixen aquells llocs elevats de la natura, és, per nosaltres, un veritable absurd. I, ho és, talment, com ho seria l'afirmació que hom fes, de què la lectura d'un llibre, en comú, seria més profitosa que fent-la individualment.

A. FABRA i BOFILL

VISIONS I RECORDS

UN bell jorn de primavera, procedent de la Conca de Barbarà, em vaig despenjar de les altures de Prades fins a les ribes de l'Ebre, ciclejant per les carreteres que en inexplicables muntanyes russes, enllacen ambdós extrems prioratins. A l'època de verema, crec ha d'ésser el moment més espectacular d'aquella comarca vinatera. Al meu gust, el més característic a l'evocar el nom de Priorat, és el següent paisatge dels encontorns de Gratallops: una dreta muntanyota de terres llicorelles escalonada de vinyetars fins al cim i rematada per una ermita i mitja dotzena d'alts xiprers. En darrer terme la carcassa grisa i assolellada del Montsant.

* * *

Quan els ametllers floreixen, és interessant abocar-se a la balconada de Belltall, a contemplar la Conca de Barbarà. I també són sempre superbes les sobtades visions de la Plana de Vic i de la vall de Montsant, des de Collsuspina i del caire de Serra La Llena, respectivament.

* * *

A Sant Llorenç dels Piteus, és d'extranyar la manca d'invasió d'estiuejants aimants de fer economies. A part d'altres condicions pròpies de muntanya, nivell sobre el mar, boscos i altres, als encontorns es troben aigües bones, especialment la pudenta poc aprofitada i que lliurement s'escola al Cardener. Nosaltres tinguérem ocasió de tastar-la al fer i desfer camí del naixement d'aquest riu, paral·lel al seu curs i que travessa el típic pobiet de Coma.

* * *

Es un dia molt ben aprofitat el que es dedica a visitar Busa, oi més si s'hi puja des de Llinàs. A mig camí hom pot reposar al peu de la Font del Faig, i abeurar-s'hi. Al gran pla de Busa, encara hi han respectades quelques clapes de Pineda força atapeïdes. I anar a Busa i no arribar-se al Capolatell, és com anar de visita a Barcelona i no veure Colom. En l'interessant aspecte d'estar envoltats de cingleres, en representa un satèl·lit seu més complert, tota vegada que en lluites

d'anys enrera, serví de presó natural. Serà una gosadia insinuar-ho sense haver-ho provat, però amb el meu company coincidirem a creure possible que se n'escaparien sense l'ajuda de cap tècnica, la colla del nostre Centre especialitzada en escalaments.

* * *

Que aquest grup de consocis que en diades estiuenques s'escampen pel Pireneu i Costa Brava, s'haurien de posar d'acord per anar a acampar a la platja de l'Estartit, amb el programa de dirigir-se a cops de rem i escalar el Carai Bernat, que arrogant emergeix de la superfície marina. Amb tot i que no és pas verge de petja humana, aquell penyal del grup de Les Medes, niu de corbs i altres aus marines.

* * *

Camí del cim de Puig Pedrós de Maranges, qui amb el Carlit i Puigmal comparteixen les màximes altituds cerdanes, per casualitat ensopegarem el campament d'una patriòtica entitat. Ens extranyà llur situació molt poètica però massa airejada i sobre tot humitejada quelcom dessota les aigües del Malniu.

* * *

Aixamplament de la gran ribera a l'indret de junció a altra vall que arreplega les aigües d'un circ proper. Les vessants obagues de la regió, atapeïdes de verdes faigedes i castanyerars clapejades de negrors d'abets i que amaguen granític muntanyam que ràpidament s'aixeca a gran alçària. Congestes de neu siluetegen entre el rocatam i preludien amagats glaciers i altes cresteries. Aquest conjunt és daurat a claps per horitzontals raigs solars d'hora foscant que travessen boirines que volen estrellar-s'hi quan tot just acabaven de franquejar alta carena separadora d'aigües que corren a dos mars diferents.

Incansables pagesos carreguen els muls de grossa estiba d'herba d'aquells prats gemadíssims. Gros remat de grassos vedells joves de mig pam de banya, per àgil pastora emmenats a joc sota la faigeda prop l'hospitalari refugi.

Pireneus? Alps? Entrem-hi i, com jo ho haurieu aclarit desseguida. Al saber que anava sol, inclús el servei s'hi veia amb cord, adreçar-me policiaques preguntes que em costaren alguna violència

per aparentar indiferència. Senzillament, no he petjat mai indrets alpins on crec hi hagués amb paisatges idèntics més amabilitat i diplomàcia. Havia entrat a l'hospital de Viella a la vigília d'arribar-hi aquell general-turista per qui el nostre poble es deixà manar durant tota la primorriverada.

* * *

Es sortós després de varies jornades de transitar per l'alta muntanya, caure casualment en un establiment de banys al cor de l'Aràn. Oi més, si després de poder-se treure amb les calentes aigües sulfuroses la pega arreplegada, hom es troba amb la filla del regent de l'establiment, que cuida d'enfarfegar al pireneïsta amb abundància de menes i begudes; consti, però, que principalment atiada per son pare, caçador i ex-guia, simpàtic muntanyenc amb qui ràpidament intimàrem.

* * *

Sala menjador de l'establiment de banys d'Arties, a l'hora de sopar. Repartits en dues taules, banyistes francesos, aranesos, matrimonis de Tremp, de Lleida, de Barcelona i entre altres desvagats, dos aranesats capellans rectors de parròquies properes. S'obrí discussió entornquina de les aigües d'Aran procedien les més gustoses truites que s'hi pesquen. Fou originada i allargassada per aquells darrers personatges, demostració contundent de com pot llur classe, excel·lir-hi en aquest difícil art.

Vaig creure ésser doblement oportú, desviar la conversa tot donant a aquell auditori les següents excuses: Que si havia gosat presentar-me amb aquella cara recremada on fulla de navalla no l'havia rascada de més de vuit dies ençà, era perquè inclús al barber del poble l'havia acaparat l'abassegadora feina de la dalla i recollida d'herba als prats. I que trobarien molt natural que no portés els estris mínims d'afeitar al maletí (?), qui com el qui parlava, que pocs dies enrera es trobava sol en enlairat coll «maleït», i tot esmorsant-se un grapat d'ametlles, a grans crits (sense por de què ningú el prengués per beneït), criticava al dels absents companys, encarregat d'aquella part de la minestra que m'havia fet carretejar tan inútilment la pell torrada d'aquell saborós fruit.

(Acabarà).

JAUME TORRAS

En J. Soler i Palet i l'Arqueologia

DE moment tots els objectes trobats en la reforma de la Plaça Major, foren dipositats a l'Ateneu Terrassenc, entitat de la qual En Soler i Palet figurava com a Vice-president.

L'objecte d'En Soler i Palet era esperar, a fi de què a còpia de temps, pogués formar-se un Museu arqueològic de la ciutat; i el Municipi aollint aquella idea, nomenà a una Comissió local de Monuments composta dels Srs. Cadevall, Vancells, Iranzo, Ubach, i Soler i Palet, com a encarregada de procurar la conservació de tot el retrospectiu que hi hagués a Terrassa, tal com ja ho havia començat En Soler i Palet, havent ja recollit alguns objectes de la casa dels Cardellachs, quan s'enrunà per l'eixamplament del carrer del Raval.

A principis de l'any 1893, En Soler i Palet inicià la celebració d'una Exposició Arqueològica provincial o regional, durant la Festa Major d'aquell any. Tramesa la idea a la Junta Municipal de Monuments i a l'Alcalde s'acordà tantejar abans l'opinió dels col·leccionistes i Museus, ja que sense el seu concurs era impossible la seva celebració.

Tots els periòdics de Barcelona s'ocuparen d'aquesta Exposició en projecte, i l'Associació acordà mirar-ho com a cosa pròpia ajudant a realitzar-la i així ho comunicaren al senyor Soler.

Mes les dificultats sortiren per tots costats; preveient no poder-la portar a cap en forma digne, per la manca de recursos amb què es comptava per a sufragar les despeses i les circumstàncies de celebrar-la als mateixos dies de la Festa Major de Terrassa i la inauguració de les obres de restauració del Monestir de Ripoll, varen fer desistir de fer l'Exposició, aplaçant-la per una altra ocasió amb tot i comptar amb l'adhesió de les Associacions tècniques, museus, col·leccionistes, etc.

En aquella època En Soler i Palet s'assabentà d'unes troballes fetes en una vinya de l'hisenda Ustrell de Sant Julià d'Altura, que resultaren ésser sepultures romanes i fangs saguntins.

El prestigi d'En Soler i Palet va anar creixent considerablement, proves del qual, l'*Associació Artístico-Arqueològica Barcelonesa*, demanà la seva col·laboració amb motiu de fundar-se una revista portaveu de l'Entitat.

En el mes de desembre de 1899, complint un encàrrec de dita Acadèmia de la Història, cercà i trobà a can Oriol de Rubi, una làpida ro-

mana procedent de can Feliu de Rubí, que adquirí i l'entregà al Museu d'Antiguitats de Santa Agata de Barcelona.

D'aquesta troballa se n'ocuparen els periòdics de Barcelona, molts de provincies i alguns de Madrid.

L'octubre del 1900, en els terrenys de Sant Julià d'Altura, en Soler trobà restes arqueològics, ceràmica romana i una «estampilla» que el P. Fita desxifrà.

Sol·licitat per dit Pare, descobrí a l'Arxiu de la Catedral de Barcelona alguns importants i antiquíssims documents relatius al gramàtic barceloní Ressallo, i foren publicats al *Butlletí de la Reial Acadèmia d'Història*, de Madrid, per En Soler i Palet.

El dia 4 de juliol de l'any 1901, a proposta d'En Francesc Maspons i Labrús, president; En Francesc de Bofarull, arxiver de la Corona d'Aragó i En A. Rubió i Lluch, En Soler i Palet fou nomenat soci de número de la *Reial Acadèmia de Bones Lletres* de Barcelona, per cobrir la vacant de l'ex-rector de la Universitat En Josep Redon de Luenco.

Pel gener del 1903 va rebre el nomenament de soci corresponent de la *Societat Arqueològica Tarraconense*, votat pels socis de dita entitat.

En sessió celebrada el 23 d'aquell mateix mes i any a proposta del president de la *Reial Diputació Arqueològica i Geogràfica del Principat d'Alfons d'Almeria*, En Miquel Ruiz de Villanueva, fou votat per unanimitat, soci corresponent a Barcelona de dita corporació.

Pel març següent, al morir-se En Josep Puiggarí, president de l'*Associació Artístic-Arqueològica Barcelonesa*, En Soler i Palet presidí accidentalment dita Corporació.

A primers d'abril següent, en el cementiri de Sant Pere de Terrassa fou descobert un mosaic romà i En Soler i Palet en tragué una mostra amb les dades pertinents per a salvar-lo, i per aquest objecte, presidí una comissió que visità al Cardenal Casañas, comunicant-ho també a l'*Acadèmia de la Història* per conducte del P. Fita, qui va escriure al bisbe auxiliar doctor Cortès.

La premsa s'ocupà extensament d'aquesta troballa interessant-se per la conservació, excavacions i trasllat de cementiri.

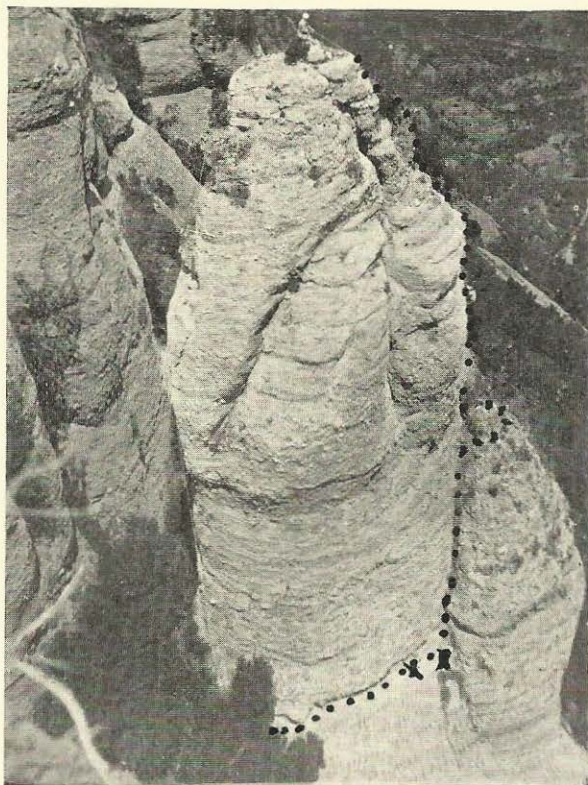
(Seguirà).

R. DE LA GALERA

Clive Closa

Alta vall de Camp Cardós (Cerdanya)

Clive Alique

El Gigant de les Fogaroses

Clíx J. Roig

L'acampada establerta a La Mata pels nostres consocis, amb motiu de la XI Diada de Germanor

Clíx Ribas

L'escenari natural de La Mata, durant la representació de «Fal·leres excursionistes» en la Diada de Germanor.

LES NOSTRES ESCALADES

EL GEGANT DE LES FOGAROSSES

EN la vessant oriental de la muntanya de Sant Llorenç del Munt, i en el lloc nomenat Les Fogaroses, s'hi troba bellament situat un formós monolit, el qual després d'haver consultat la toponímia de la muntanya, ens atrevirem a batejar-lo amb «el gegant de les Fogaroses».

El nostre Centre ha efectuat varies excursions per aquells atractius indrets, fent-se càrrec els nostres consocis de la bellesa que enclouen.

Unes tres vegades havíem intentat grimpar l'anomenat gegant, sense, però, aconseguir-ho. Mes l'altre dia, tal volta més disposats, veiérem satisfets els nostres desitjos.

Trobant-se aquest turó a uns dotze metres de la carena mestre, un company per cert forçut i bon tirador, va engegar d'una forta braçada una regular pedra lligada amb un cordill de cànem traspasant-lo pel seu rapel.

Per una petita coronisa situada al peu mateix del coll, poguérem passar fàcilment fins al lloc en què a la foto que adjuntem està senyalat amb una creu. En aquest lloc calien serenes precaucions, car l'abim és ran mateix dels peus.

Avançant desapareix el perill i hom arriba al peu d'una canal que si bé és molt dreta, en canvi es deixa escalar perfectament, fins assolir una petita plataforma (vegi's la foto).

Des d'aquest lloc, apariàrem les cordes, gràcies al cordill tan hàbilment tirat de la carena.

Ni cal dir que hauria estat més emocionant poder-lo grimpar, però l'escassetat de preses i la seva extremada verticalitat ho priven.

Una volta arranjat, un company s'enlairà ràpidament fins assolir victoriós son esquerpat cim, petjant-lo probablement per primera vegada.

Des d'ell, es gaudeix d'un panorama esplèndid, sobretot de la vasta regió de les Fogaroses, per cert ubèrrimament vegetada i plena d'encisos salvatges.

JAUME GRIERA

Acampant sota els cims pirenenics

DAVANT la muralla gegantina del Pedraforca hem acampat novament, gaudint d'una sèrie d'impressions sublimes i meravelloses.

Tot quant es digui, és poc de l'encís i emoció que hom disfruta en les acampades pireneniques.

Les visions són desacostumades, ço que els dóna quelcom de fantasia.

L'astre rei ompla arreu de llum espessa i rogenca convidant al repòs tant necessari i saníto en aquelles altes solituds rublertes arreu de bellesa.

Es fa de nit. Les nits en ple desert Pireneu, són embolcallades de misteri... embadaliment... somni... un somni que no sabeu si és realitat.

Neix el nou dia i les ombres de la nit es van fonent, atuïdes per la poderosa influència del radiant sol ixent. La boirina com un ric mantell transparent, és un atractiu més, entre tanta bellesa que ens enrona.

Els cims es mostren tallats i feréstecs; les valls, ricament ornades d'esplendorosa i monumental vegetació, són fresques i regalades d'aigua cristal·lina que salta joguina de dalt dels monstruosos roquisars.

La llum, paulatinament, va estenent-se arreu, arreu.

Els prats agafen un verd especial i la vida creix novament en ses rodalies monòtonament musicades per llurs moradors.

Sota els avets alterosos i fornits hi jeuen els pastors humils, i, amb la flauta entonen cançons que omplen de vida aquells recons de món on hi passen tranquil·lament la vida, lluny del neguit de la vida tèrbola de ciutat.

Vida plàcida la dels pastors, que nosaltres ambicionem i per això anem sempre que podem a establir nostre campament en aquelles vastes regions pireneniques, on el viure és un goig constant.

A. ALMIRALL

II SALÓ LOCAL DE FOTOGRAFIA

TERRASSA 1931

LA Secció de Fotografia del Centre Excursionista de Terrassa, d'acord amb la Directiva, té l'honor de convidar a tots els aficionats a la fotografia a prendre part al «Segon Saló local de Fotografia, Terrassa 1931», que tindrà lloc en el local del Centre, del 2 al 16 d'octubre d'enguany.

En aquest Saló Fotogràfic podran ésser-hi exposades fotografies obtingudes per qualsevol procediment, directes o engrandides, tema lliure i que s'adaptin a les següents

B A S E S

- 1.—Podran prendre part al Concurs tots els aficionats que ho desitgin amb tal que siguin terrassencs o residents a Terrassa.
- 2.—El nombre de proves que pot presentar cada concursant, és il·limitat.
- 3.—Els temes que s'admetaran en aquest Concurs seran lliures.
- 4.—Les proves presentades al concurs, no han d'haver estat exposades en altres concursos de Terrassa.
- 5.—El format mínim de cada fotografia serà de 9 x 12 i amb preferència formats més grans obtinguts per contacte o engrandiment o per qualsevol procediment: Bromurs de plata, cloro-bromurs negres, o de color; virades o il·luminades, amb procediments pigmentaris, a un color policromades, etc.
- 6.—Les proves hauran de presentar-se amb marges ja sigui del mateix paper fotogràfic o bé muntades sobre cartolina blanca o crema, sense estar emmarcades ni sota vidre. El format exterior mínim de les cartolines serà de 16 x 20 centímetres per amunt.
- 7.—Les proves o col·leccions hauran de presentar-se amb un lema que serà repetit en la part exterior del paquet i en la part exterior d'un sobre tancat, dintre del qual hi haurà el nom, cognom i adreça de l'autor. Cada prova portarà escrit al darrera l'assumpte o títol i el lema de la col·lecció
- 8.—En lliurar les obres s'entregarà al portador de les mateixes, i

mitjançant el pagament de 2 pessetes per a despeses del Saló, un rebut amb el número d'ordre que correspongui a cada lema, servint aquest rebut per a recollir les obres fotogràfiques després de clausurat el Saló.

9.—El temps d'admissió serà a començar del dia 8 de setembre, tots els dimarts i divendres de 9 a 11 de la nit, en el local del Centre Excursionista, Sant Antoni, número 64, fins el dia 22 del mateix mes a les 11 de la nit, data que quedarà tancada l'admissió improrogablement.

10.—Les proves seran sotmeses a un Jurat d'Admissió encarregat d'escollir les que han d'ésser exposades.

11.—El Jurat Qualificador estarà compost de quatre persones de Terrassa de mèrit reconegut dintre l'art i la fotografia acompanyades d'un membre del Centre (no concursant) que actuarà de Secretari.

12.—Els premis es concediran a les millors proves a judici del Jurat Qualificador que en atorgar-los no tindrà en compte el procediment emprat, sinó exclusivament l'efecte artístic i la bona tècnica.

13.—Els premis que es concediran, seran tres medalles d'honor; el Jurat té facultat de donar premis extraordinaris.

14.—El dia 2 d'octubre a les 22 hores serà oberta l'Exposició. Llavors es farà públic el nom de les persones del Jurat Qualificador i els premis concedits. El dia 16 d'octubre serà clausurada l'Exposició i es farà la repartició de premis.

15.—Totes les proves exhibides en ésser retornades, aniran acompanyades d'un certificat que indiqui que han estat exposades en aquest Saló.

16.—Les obres exhibides, com també les premiades seran retornades als seus autors, reservant-se el Centre el dret de reproducció de les mateixes per al seu Arxiu i publicacions, si es consideren d'un interès especial.

17.—Els autors premiats per a recollir el premi hauran de presentar, si la Comissió ho creu convenient, a més del rebut amb el número d'ordre, el clixé de l'obra premiada com a prova palesa de què ell n'és l'autor. També si al recollir les obres exposades es presentés alguna dificultat es demanarà la presentació dels clixés corresponents.

18.—Si després de 2 mesos de clausurat el Saló quedés alguna obra per a recollir es considerarà cedida a la Societat Organitzadora.

19.—S'adoptaran totes les precaucions possibles per a la bona con-

servació i exposició de les obres, però la Comissió organitzadora no es fa responsable dels accidents que hi puguin ocórrer.

20.—El Jurat Qualificador tindrà amplies facultats per a resoldre tota mena de casos no previstos en aquestes bases i la seva decisió serà inapel·lable.

21.—El sol fet d'ésser concursant implica l'acceptació de les bases d'aquest Concurs.

Terrassa, juny de 1931.

Crònica

Junta general ordinària

D'acord amb el què disposa el nostre Estatut, el Consell del Centre Excursionista es

complau en convocar els seus associats, a la reunió general ordinària que tindrà lloc el prop·vinent dia 25 de setembre a les 10 de la vetlla a l'objecte de tractar els següents assumptes:

Lectura de l'acta anterior.

Lectura de la Memòria 1930 - 31.

Presentació i aprovació de l'estat de comptes de l'Entitat.

Elecció dels socis que han d'ocupar els càrrecs que reglamentàriament queden vacants: Vice-president, Tresorer, Secretari, Vocal d'excursions, i Vocal de Ciències Naturals.

Proposicions generals.

LA XI DIADA DE GERMANOR A LA MATA.—El dia 21 de juny, tingué lloc als bells i alterosos paratges de La Mata, la XI Diada de Germanor.

L'inseguretat del temps apenas restà brillantor a la festa, la qual va veure's molt concorreguda.

La festa per a infants i atletes celebrada al matí a l'era, omplí de joia als assistents. També foren varis i artísticament acoblats, els ramells que distingides senyoretes presentaren a Concurs. La ballada de sardanes—les quals eren comentades—fou brillant. Tres actes, però, varen destacar-se: la cursa d'antorxes celebrada a la nit de la vigília; la gran i extraordinària acampada—divuit tendes—i la repre-

sentació de l'obra teatral d'ambient excursionista, escrita expressament pel nostre excel·lent amic i escriptor En Joan Duch, titulada «Fal·leres excursionistes», representada hàbilment per coneguts consocis, en un improvisat escenari natural.

Per excés d'original deixem de publicar els resultats dels concursos els quals aniran al pròxim número.

AGRAIMENT AL MESTRE JOAN LLONGUERAS.—Nosaltres, tots el excursionistes, donem les gràcies a l'honorable Mestre Joan Llongueras per haver portat a la nostra Diada de La Mata—lloc certament de belles recordances pel Mestre—el seu valuós ajut. Tots els comentaris que varen llegir-se i que la multitud escoltà amb interès, sobre l'inspiració i composició de les sardanes que tant bé va interpretar la cobla «La Principal» foren escrits i facilitats pel nostre enyorat músic-poeta.

Per molts anys, Mestre Llongueras.

EXCURSIONS REALITZADES.—El dies 24 i 25 de maig, festivitat de Pasqua Granada, es portaren a cap les següents excursions:

Una al Montserrat occidental, ascendint els cims dels Ecos i Sant Geroni, havent establert un campament a Coll de Porc.

Altre al Montseny, seguint el recorregut de Gualba, Can Plans, Font de la Pomereta, Matagalls, Sant Marçal, lloc on s'establí el campament; cresta dels Castellets, les Agudes, Vall de Santa Fe, Campins i Sant Celoni.

Varis foren els que anaren a Núria, Nou-Creus, Estanys i gorges de Carença, Thués, Osseja, Vallsabollera, i Toses.

Una a Queralps, Gorges del Fresser, ascensió al Torreneules per la vessant de mig-dia, Nou Creus, Núria, Puig del Segre i Err.

El dia 31 de maig i amb un èxit ben remarcable s'efectuava l'anunciada a Sitges, visitant-se l'exposició de clavells i Mar i Cel (Cau-Ferrat); el nombre d'assistents fou de 60, figurant-hi un nodrit estol de senyoretes.

Els dies 27, 28 i 29 de juny foren uns 17 els assistents a l'acampada de la font de Carlets (Rellinàs) donant un conjunt força agradable les 6 tendes que foren parades.

Els dies 5 i 6 de juliol s'efectuava una excursió d'acampada a les platges de Santa Cristina i Lloret.

Als mateixos dies, altres anaren als estanys de Carença.

BIBLIOTECA.—Donatius per a la nostra Biblioteca: «Els quatre amics», novel·la original del nostre amic i preuat col·laborador En Joan Duch, cedida per ell mateix.

De l'entès geòleg terrassenc En Jacint Elies hem rebut el fascicle titulat «Probable origen dels terrenys blavencs i cendrosos de la nostra regió».

De la Societat Ibèrica de Ciències Naturals, la Memòria 6.ª, «Contribución al estudio de los Trefócitos Cariocinéticos».

De l'inquieta i treballadora senyoreta Carme Blanc, dos mapes: de la provincia de Barcelona l'un, i de la Península Ibèrica l'altre.

Del nostre bon amic i actiu Bibliotecari En Joan Ballbé, dos volums titulats: «El Levante Español» i «Lo que España debe a un libro».

De la Cambra Oficial de la Propietat Urbana d'aquesta ciutat, s'ha rebut la Memòria de l'any 1930.

La Junta Directiva d'aquest Centre Excursionista es complau en fer constar el seu agraïment per tots aquests donatius.

BONA ACOLLIDA.—Tenint en consideració l'agradosa que és als nostres socis la revista «The National Geographic Magazine», s'ha renovat la subscripció a la mateixa.

SECCIÓ D'ESPORTS DE NEU I ALTA MUNTANYA.—El proper 4 de setembre, aquesta secció celebrarà Reunió General Ordinària.

Es recomana l'assistència.

FULLA D'EXCURSIONS

DIES 14, 15 i 16 D'AGOST

Excursió a Tossa, visitant-se les Coves i les nomenades platges de Pola i Cala Bona

Vocal: Josep Roig.

DIA 23

Al Girabau i Sant Feliu del Recó. Retorn per Castellar

Vocal: Josep Tintoré.

DIA 30

A la Pola, retornant per l'Obac

Vocal: Miquel Gil.

DIA 6 SETEMBRE

A la Platja de Montgat

DIA 13

A Montserrat, recorrent la regió dels Flaütats

Vocal: Senen Prat.

DIA 20

A l'Obac, Fonts de Carlets, Rellinàs i retorn per Monistrol

Vocal: Joan Piñol.

DIA 24

A Sant Llorenç del Munt

Vocal: Samuel Fraga.

DIA 27

Excursió a Mura, visitant-se les coves

Viatge en auto-car. Vocal: Ignasi Escudé.

DIA 4 D'OCTUBRE

Devallada a l'Avenc del Club de Can Pobla

Organitzada per la S. E. de N. i A. M.

Vocal.—Antoni Almirall.

DIA 11

A Sant Pere Sacama, Sant Salvador de les Espases, Can Tobella, el
Cairat, La Puda, i retorn per Olesa

Vocal: Joan Ballbè.

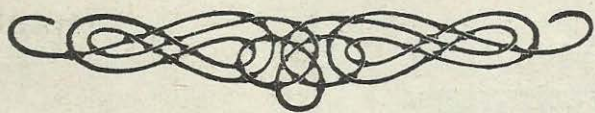
JOAN MORRAL

IMPRESSOR

NORD, 22 TELEFON, 230

TERRASSA

M. ABAD RIBERA

Pues i Lliços per a teixits.-
Extens assortit en Pues de
lloguer. - Filferros de totes
classes. - Enreixats metàl·
lics. - Laminació en fred de
cèrcols per a embalatges,
i altres indústries

Topete, 1

Telèfon, 174

Vda. de G. LLARGUÉS

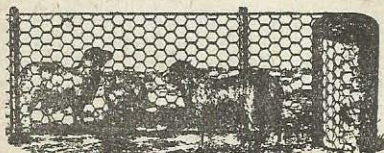
BISUTERIA I OPTICA

Font-vella, 18

TERRASSA

FREDERIC SETÓ

Alambrats. Enreixats. Teixits per a
sommiers, cedassos i garbells per a
mínes i usos industrials. - Cortines
metal·liques de cadena. - Instal·la-
cions completes de cercats, galliners,
cunillers i "pajareres"

Carrer de Topete, 94

ASSEGURANCES

CAPELLA

VIDA

INCENDIS

ACCIDENTS

MARÍTIMS

ROBATORIS

ETC. ETC.

St. Leopold, 98

Telèfon, 109

J. MACIAS MARIMON

GOLETA, 3
Enfront Mercat

SEDES I LLANES
:-: PANYERIA :-:

Telèfon, 698
TERRASSA

CONFITERIA

CASA CUNÍ

RUTLLA, 52

TERRASSA

TELÈF. 413

FRANCESC GIBERT

Especialitat en
CUINES ECONÓMIQUES
Fabricació pròpia

— PARE FONT 15 —

FÀBRICA DE TEULES ARABES

SEGUÉS DONADEU I C.^o

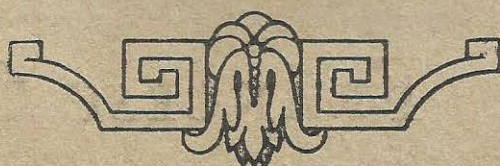
Terres cuites per Façanes i Jardins. - Teules Planes. - Articles sanitaris.

Despatx: FONT-VELLA, 1
Telèf. 537

Fàbrica: S. MARIAN, 193
Telèf. 485

AUTOMOVILS
FAY - GAS

AVIACIO

El super-carburant
per excel·lència